

[Hilmar Baunsgaard.]

Da mødet blev genoptaget, sagde formanden:

„Da jeg finder det rigtigst, at alle medlemmer har mulighed for at have betænkningen i hænda inden mødet, skal jeg udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 3.40.“

Se, da havde hr. Glistrup ingen indvendinger. Hvorfor havde han ikke det? Fordi han da selv var med i forhandlingerne om flertalsdannelsen. For at Glistrup ikke skal være i tvivl, så vil jeg gerne sige, at da det kom til tredje behandling, var han med i flertalsindstillingen, der anmodede om at få dispensation for fristerne.

Det er altså, som om hr. Glistrup ikke har andet motiv for, hvad der er ret og uret her i tilværelsen, end om det er ham, der har opfattelsen. Jeg skal ikke bebrejde hr. Glistrup det. Jeg tror, han ikke alene er ved at forføre befolkningen, men også er kommet til at forføre sig selv. Der er jo vitterlig mennesker, der er så overbeviste om altid at have ret, at enhver modsigelse betragtes som en forfølgelse.

Ninn-Hansen (KF):

Det er hr. Glistrups ret at hævde, at forretningsordenens fristbestemmelser skal overholdes. Herom er der ingen tvivl. Men hr. Glistrup ved jo også, som det lige er blevet nævnt, at man i afgørende situationer, over for store spørgsmål og hvis der kan opstå en risiko, mange gange er gået med til i dette ting at undlade overholdelse af fristbestemmelserne.

Hr. Glistrup anførte ganske rigtig, at der kan være en risiko for en storstrejke. Vor bedømmelse er den, at jo hurtigere vi færdiggør denne lovgivning, jo bedre er det for roen og ordenen i dette samfund. Derfor er det vor opfattelse, at det er rigtigst at gøre sagen færdig.

Det var, ligesom hr. Glistrup frygtede, at andenbehandlingen ville blive usaglig og uheldig. Det frygter jeg ikke. Jeg er da overbevist om, at ethvert parti er helt og fuldt bekendt med, hvilken rækkevidde den sag, vi behandler, har, og det taler til os alle sammen om at gøre andenbehandlingen rolig, fornuftig og saglig, sådan som vi også forventer, selvfølgelig, at hr. Glistrup vil optræde.

Morten Lange (SF):

I socialistisk folkeparti mener vi som bekendt, det er en fejl, at folketinget nu stiler efter at vedtage lovforslag som dem, der er til behandling i dag.

På den anden side har socialistisk folkeparti i den tid, vi har arbejdet her i tinget, aldrig søgt at drive politik på frister og andre bureaukratiske bestemmelser. Vi har i dette tilfælde den opfattelse — og det er det, som må være afgørende — at vi har fuld oversigt over ulykkerne, og vi har modtaget fyldige reaktioner fra befolkningen. Vi mener derfor ikke, at en udsættelse af disse sørgelige sager tjener noget sagligt formål.

Freddy Madsen (DKP):

Der er allerede gjort rede for, hvordan disse ting er kørt igennem her i tinget. Må jeg gentage, at på tredje døgn varede forhandlingerne i folketingets udvalg i går i alt 20 timer og sluttede kl. 6 i morges. Vi lovgiver på forskellige områder her i folketinget og med rette om arbejdstidsbestemmelser. Fordi det er videnskabeligt bevist, at folk på grund af træthed kun kan bevare tilstrækkelig dømmekraft et vist stykke tid, så indskrænker vi den tid, hvor folk må arbejde, og det synes jeg er rimeligt. Men det gælder altså ikke i denne vigtige sag, og her er vi ved det afgørende. Det er en overordentlig vigtig sag, det drejer sig om. Man griber ind over for arbejdere, tjenestemænd, funktionærer, det private erhvervsliv, ja, så at sige over for alle borgere i det danske samfund. Man griber ind på områder, hvor man normalt forhandler fra neden i månedsvis under inddragelse af hundredevis af eksperter både fra det praktiske og teoretiske liv. Det regner man altså med at man kan klare på nogle få dage.

Dertil kommer, at der er intet som helst sagligt hensyn. Det kunne være andre love af økonomisk art, som det var nødvendigt at man fik en hurtig afgørelse på. Men der er intet, som taler for, at folketinget i denne sag skulle se bort fra fristerne, intet andet end, at man frygter reaktionerne ude fra den befolkning, som man mishandler på denne måde.

Jeg vil indtrængende appellere til, uanset om man har den ene eller den anden opfattelse, at man nu holder en smule fornuft